



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

3. září 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty – Směrnice 2003/109/ES – Článek 6 odst. 1 – Skutečnosti, které je třeba zohlednit – Vnitrostátní právní úprava – Nezohlednění těchto skutečností – Odmítnutí přiznat postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodu záznamů dotyčné osoby v rejstříku trestů“

Ve spojených věcech C-503/19 a C-592/19,

jejichž předmětem jsou dvě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutím Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (provinciální správní soud č. 17 v Barceloně, Španělsko) (C-503/19) ze dne 7. června 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 2. července 2019, a rozhodnutím Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 5 de Barcelona (provinciální správní soud č. 5 v Barceloně, Španělsko) (C-592/19) ze dne 15. července 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 2. srpna 2019, v řízeních

UQ (C-503/19)

SI (C-592/19)

proti

Subdelegación del Gobierno en Barcelona,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

vedoucí soudní kanceláře: Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za španělskou vládu L. Aguilera Ruizem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi S. Pardo Quintillán a C. Cattabriga, jako zmocněnkyněmi,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: španělština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44; Zvl. vyd. 19/06, s. 272).
- 2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci dvou sporů mezi UQ (věc C-503/19) a SI (věc C-592/19), na straně jedné, a Subdelegación del Gobierno en Barcelona (zastoupení vlády v Barceloně, Španělsko), na straně druhé, ve věci zamítnutí žádostí dotyčných osob o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Směrnice 2003/109 obsahuje kapitolu II, nadepsanou „Právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v členském státě“, ve které jsou obsaženy články 4 až 13 této směrnice. Článek 4 odst. 1 uvedené směrnice uvádí:

„Členské státy přiznávají právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státním příslušníkům třetích zemí, kteří bezprostředně před podáním příslušné žádosti pobývali oprávněně a nepřetržitě na jejich území po dobu pěti let.“

- 4 Článek 5 téže směrnice stanoví:

„1. Členské státy požadují od státních příslušníků třetích zemí, aby prokázali, že pro potřeby vlastní a vyživovaných rodinných příslušníků mají

a) stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění jejich výživy a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívali systému sociální podpory dotčeného členského státu. Členské státy posoudí tyto příjmy z hlediska jejich povahy a pravidelnosti a před podáním žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta mohou přihlídnout k vyšší minimální mzdě a minimálního důchodu;

b) zdravotní pojištění, které kryje všechna rizika běžně krytá státním příslušníkům dotčeného členského státu.

2. Členské státy mohou požadovat, aby státní příslušníci třetích zemí dodržovali integrační opatření [podmínky] v souladu s vnitrostátním právem.“

- 5 Článek 6 odst. 1 směrnice 2003/109/ES zní takto:

„Členské státy mohou zamítnout přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

Při přijímání takového rozhodnutí členský stát posoudí závažnost nebo druh protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo nebezpečí, které od také osoby hrozí, s přiměřeným ohledem na délku pobytu a vazby na zemi pobytu.“

6 Podle čl. 7 odst. 3 této směrnice jsou-li podmínky stanovené články 4 a 5 splněny a příslušná osoba nepředstavuje ohrožení ve smyslu článku 6, přizná dotčený členský stát státnímu příslušníkovi třetí země právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

7 Podle čl. 12 odst. 1 a 3 téže směrnice:

„1. Členské státy mohou učinit rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajícího rezidenta pouze tehdy, představuje-li uvedená osoba skutečné a dostatečně závažné ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

[...]

3. Než učiní rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajícího rezidenta, přihlédnou členské státy k těmto faktorům:

a) délka pobytu na jejich území;

b) věk dané osoby;

c) následky pro danou osobu a její rodinné příslušníky;

d) vazby se zemí pobytu nebo neexistence vazeb se zemí původu.“

8 Kapitola III směrnice 2003/109 je nadepsána „Pobyt v ostatních členských státech“. Podle čl. 14 odst. 1 této směrnice, který spadá do této kapitoly, dlouhodobě pobývající rezident získá právo pobytu na území jiných členských států, než je členský stát, který uvedené osobě přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, na období delší tří měsíců za předpokladu splnění podmínek stanovených v této kapitole.

9 Článek 17 odst. 1 uvedené směrnice, který rovněž spadá do téže kapitoly, stanoví:

„Členské státy mohou zamítnout žádosti o pobyt podané dlouhodobě pobývajícími rezidenty nebo jejich rodinnými příslušníky, představuje-li dotyčná osoba ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

Při přijímání příslušného rozhodnutí členský stát posoudí závažnost nebo druh protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti, kterého se dopustil dlouhodobě pobývající rezident nebo jeho rodinný příslušník, nebo nebezpečí, které dotyčná osoba představuje.“

Španělské právo

Organický zákon 4/2000

- 10 Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (organický zákon 4/2000 o právech a svobodách cizinců ve Španělsku a jejich společenské integraci) ze dne 11. ledna 2000 (BOE č. 10 ze dne 12. ledna 2000, s. 1139), ve znění použitelném na spory v původních řízeních (dále jen „organický zákon 4/2000“), obsahuje článek 31, nadepsaný „Situace přechodného pobytu“. Článek 31 odst. 7 tohoto zákona zní takto:

„Pro účely prodloužení povolení k přechodnému pobytu se podle okolností posoudí:

a) záznamy v rejstříku trestů, přičemž se zohlední udělená milost nebo na podmíněný odklad výkonu trestu či podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody.

[...]

Pro účely tohoto prodloužení bude brán zvláště zřetel na úsilí zahraničního státního příslušníka o integraci, jež hovoří ve prospěch tohoto obnovení a které musí být prokázáno prostřednictvím kladné zprávy autonomního společenství [...]

- 11 Článek 32 organického zákona 4/2000 se týká dlouhodobého pobytu. Tento článek stanoví:

„1. Dlouhodobý pobyt představuje situaci, která umožňuje pobývat a pracovat ve Španělsku po neomezenou dobu, a to za stejných podmínek jako španělští státní příslušníci.

2. Právo dlouhodobého pobytu mají osoby, které mají ve Španělsku nepřetržitý přechodný pobyt po dobu nejméně pěti let a splňují podmínky stanovené prováděcím předpisem. Pro účely dlouhodobého pobytu se zohledňují doby předchozího nepřetržitého pobytu v jiných členských státech jakožto držitele evropské modré karty. Pobyt se považuje za nepřetržitý, i když cizinec dočasně opustil vnitrostátní území po období dovolené nebo z jiných důvodů stanovených prováděcím předpisem.

3. Cizinci, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty v jiném členském státě Evropské unie, mohou pro sebe žádat a získat povolení k dlouhodobému pobytu ve Španělsku, pokud budou vykonávat zaměstnání nebo samostatnou výdělečnou činnost nebo pro jiné účely za podmínek stanovených prováděcími předpisy. Nicméně v případě, že by si cizinci, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty v jiném členském státě Evropské unie, chtěli zachovat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta získané v prvním členském státě, mohou požádat a získat povolení k přechodnému pobytu ve Španělsku.

[...]“

Prováděcí nařízení k organickému zákonu 4/2000

- 12 Článek 148 prováděcího nařízení k organickému zákonu 4/2000 schválené Real Decreto 557/2011 por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (královské nařízení 557/2011, kterým se schvaluje prováděcí nařízení k organickému zákonu 4/2000, po jeho změně provedené organickým zákonem 2/2009) ze dne 20. dubna 2011 (BOE č. 103 ze dne 30. dubna 2011, s. 43821), stanoví:

„1. Cizinci, kteří na španělském území pobývali oprávněně a nepřetržitě po dobu pěti let, mají právo získat povolení k dlouhodobému pobytu.

Právo získat toto povolení mají rovněž cizinci, kteří prokážou, že během této doby pobývali nepřetržitě v Evropské unii jakožto držitelé evropské modré karty, jestliže pobývali na španělském území během dvou let bezprostředně předcházejících podání své žádosti.

[...]“

- 13 Článek 149 prováděcího nařízení k organickému zákonu 4/2000 upravuje postup, který je třeba dodržet za účelem získání povolení k dlouhodobému pobytu. Článek 149 odst. 2 písm. f) tohoto nařízení stanoví, že k žádosti o vydání takového povolení musí být případně přiložen výpis z rejstříku trestů nebo rovnocenný doklad vydaný orgány země původu nebo země či zemí, ve kterých žadatel pobýval během posledních pěti let, přičemž z tohoto dokumentu nesmí vyplývat žádné odsouzení za trestný čin podle španělského právního řádu.

Spory v původním řízení a předběžné otázky

Věc C-503/19

- 14 UQ je státní příslušník třetí země, který je držitelem povolení k přechodnému pobytu ve Španělsku.
- 15 Dne 10. listopadu 2014 byl odsouzen k trestu 40 dnů obecně prospěšných prací a bylo mu odňato řídicího oprávnění na dobu osmi měsíců a dvou dnů za řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu dne 2. listopadu 2014.
- 16 Dne 2. února 2018 podal UQ, který k tomuto datu po dobu nejméně pěti let oprávněně pobýval ve Španělsku na základě svého povolení k pobytu, u Oficina de extranjeros de Barcelona (cizinecký úřad v Barceloně, Španělsko) žádost o přiznání práva dlouhodobého pobytu ve smyslu článku 32 organického zákona 4/2000.
- 17 Rozhodnutím ze dne 27. března 2018 cizinecký úřad v Barceloně tuto žádost zamítl z důvodu záznamu v rejstříku trestů UQ, uvedeného v bodě 15 tohoto rozsudku. UQ podal proti tomuto rozhodnutí odvolání ve správním řízení, který byl rozhodnutím ze dne 6. července 2018 také zamítnut.
- 18 UQ proto podal proti rozhodnutí ze dne 6. července 2018 žalobu k předkládajícímu soudu ve věci C-503/19.
- 19 Tento soud uvádí, že judikatura jiných španělských soudů je nejasná a rozporuplná, pokud jde o otázku, zda existence záznamu v rejstříku trestů dotyčné osoby sama o sobě postačuje k tomu, aby jí bylo odepráno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, nebo zda naopak takové odeprání vyžaduje posouzení skutkového stavu v každém jednotlivém případě pro účely určení, zda dotčená osoba představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení, kterým je dotčen některý ze základních zájmů společnosti.
- 20 Podle předkládajícího soudu ve věci C-503/19 přitom Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko) v rozsudku ze dne 5. července 2018 rozptýlil pochybnosti plynoucí z nejasné judikatury soudů nižších stupňů. V tomto rozsudku Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) vycházel zejména z čl. 149 odst. 2 písm. f) prováděcího nařízení k organickému zákonu 4/2000 a měl v podstatě za to, že pouhá existence záznamu v rejstříku trestů dotyčné osoby brání tomu, aby jí bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) dále za to, že tento výklad není v rozporu ani s duchem, ani s účelem ustanovení směrnice 2003/109.

- 21 Zprvce má předkládající soud ve věci C-503/19 pochybnosti o slučitelnosti postoje, který zaujal Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) ve svém rozsudku, zmíněném v předchozím bodě, se směrnicí 2003/109.
- 22 Zadruhé vyjadřuje rovněž pochybnosti ohledně slučitelnosti španělské právní úpravy s touto směrnicí, pokud jde o možnost nepřiznat státnímu příslušníkovi třetí země právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti v souladu s čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice. Toto ustanovení podle něj stanoví možnost, ale nikoli povinnost členského státu odeprít přiznání statusu dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Podle předkládajícího soudu ve věci C-503/19 musí být právní úprava členského státu k tomu, aby byla slučitelná se směrnicí 2003/109, transparentní a srozumitelná. Španělské království přitom této možnosti nevyužilo. Článek 149 odst. 2 písm. f) prováděcího nařízení k organickému zákonu 4/2000 nemůže být podle něj vykládán v tom smyslu, že stanoví takový důvod pro zamítnutí.
- 23 Zatřetí předkládající soud ve věci C-503/19 uvádí, že z názoru, který zaujal Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) v rozsudku zmíněném v bodě 20 tohoto rozsudku, lze usuzovat, že pro státního příslušníka třetí země je snadnější získat prodloužení svého povolení k přechodnému pobytu ve Španělsku než přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Záznam v rejstříku trestů totiž nepředstavuje absolutní překážku prodloužení povolení k přechodnému pobytu, jelikož čl. 31 odst. 7 písm. a) organického zákona 4/2000 pouze stanoví, že se toto pro účely takového prodloužení „podle okolností posoudí“. Tento soud si klade otázku, zda je taková situace, kdy státní příslušník třetí země s jakýmkoliv záznamem v rejstříku trestů je odrazován od podání žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta a je donekonečna udržován v postavení dočasného rezidenta, v souladu s unijním právem.
- 24 Za těchto podmínek se Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (provinciální správní soud č. 17 v Barceloně, Španělsko), předkládající soud ve věci C-503/19, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je v souladu s čl. 6 odst. 1 a s článkem 17 směrnice 2003/109 výklad vnitrostátních soudů, podle kterého je jakýkoli záznam v rejstříku trestů dostatečným důvodem pro odepréní přístupu k právnímu postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta?
- 2) Musí vnitrostátní soud zohlednit kromě existence zánamu v rejstříku trestů i další faktory, jako je závažnost a délka trestu, nebezpečí, které představuje žadatel pro společnost, dobu trvání jeho předchozího oprávněného pobytu a vazby, které má se zemí [pobytu], a to na základě celkového posouzení všech těchto skutečností?
- 3) Musí být čl. 6 odst. 1 směrnice [2003/109] vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní právní úprava umožňovala zamítnout přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti na základě článku 4, aniž by stanovila kritéria pro posouzení obsažená v čl. 6 odst. 1 a článku 17 směrnice [2003/109]?
- 4) Musí být čl. 6 odst. 1 a článek 17 směrnice [2003/109] vykládány v tom smyslu, že v souladu s judikaturou Soudního dvora týkající se vertikálního účinku směrnic může vnitrostátní soud přímo použít ustanovení čl. 6 odst. 1 a článku 17 [této směrnice] pro účely posouzení zánamů v rejstříku trestů k osobě žadatele se zřetelem na délku trestu a nebezpečí, které žadatel představuje?
- 5) Musí být unijní právo, zejména právo na přístup k právnímu postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, jakož i zásady jasnosti, transparentnosti a srozumitelnosti vykládány v tom smyslu, že brání výkladu článků 147 až 149 [prováděcího nařízení k organickému zákonu 4/2000] a článku 32 [organického zákona] 4/2000 podanému španělskými soudy, podle kterého mohou být důvody

veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti důvodem pro zamítnutí přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, ačkoli tato ustanovení nestanoví jasné a transparentní důvody pro zamítnutí?

- 6) Jsou vnitrostátní pravidlo a jeho výklad podaný soudy, [jejichž důsledkem je] ztížení přístupu k právnímu postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta a usnadnění přístupu k právnímu postavení dočasného rezidenta, v souladu se zásadou užitečného účinku směrnice 2003/109, a zejména s jejím čl. 6 odst. 1?“

Věc C-592/19

- 25 SI je státním příslušníkem třetí země. Je držitelem povolení k přechodnému pobytu ve Španělsku, kde vykonává zaměstnání na základě pracovní smlouvy na dobu neurčitou a kde je registrován v systému sociálního zabezpečení.
- 26 Rozsudkem Juzgado de lo Penal n° 18 de Barcelona (provinciální trestní soud č. 18 v Barceloně, Španělsko) ze dne 17. října 2016 byl SI odsouzen jako pachatel trestného činu padělání a použití padělaných listin k trestu odnětí svobody v délce jedenácti měsíců s podmíněným odkladem na dva roky počínaje dnem 17. října 2016 za skutky spáchané dne 30. listopadu 2011.
- 27 SI požádal u zastoupení vlády v Barceloně o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Tato žádost byla zamítnuta rozhodnutím zastoupení vlády v Barceloně ze dne 30. října 2017 zejména z důvodu existence záznamu v rejstříku trestů SI. SI podal proti tomuto rozhodnutí odvolání ve správním řízení, které bylo rozhodnutím ze dne 13. března 2018 rovněž zamítnuto.
- 28 SI proto podal proti rozhodnutí ze dne 13. března 2018 žalobu k předkládajícímu soudu ve věci C-592/19.
- 29 Tento soud v podstatě opakuje informace poskytnuté předkládajícím soudem ve věci C-503/19 a shrnuté v bodech 19 a 20 tohoto rozsudku. Uvádí, že pokud by musel použít španělskou právní úpravu, tak jak byla vyložena v rozsudku Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) zmíněném v bodě 20 tohoto rozsudku, nemohl by nijak posoudit osobní situaci a integraci SI ve Španělsku, stav výkonu trestu, který mu byl uložen rozsudkem Juzgado de lo Penal n° 18 de Barcelona (provinciální trestní soud č. 18 v Barceloně), který je zmíněn v bodě 26 tohoto rozsudku, spáchaný trestný čin nebo jiné okolnosti, jelikož se jedná o situaci, kdy existuje záznam v rejstříku trestu SI, u něhož nedošlo k zahlazení odsouzení. Tento soud má přitom pochybnosti o slučitelnosti takového přístupu s unijním právem, a zejména se směrnicí 2003/109.
- 30 Za těchto podmínek se Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (provinciální správní soud č. 5 v Barceloně, Španělsko), předkládající soud ve věci C-592/19, rovněž rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být [článek] 4 a [čl.] 6 odst. 1 směrnice 2003/109 vykládány v tom smyslu, že záznam v rejstříku trestu jakékoli povahy je dostatečným důvodem pro odepření přístupu k právnímu postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, aniž je nezbytné posoudit délku pobytu a existenci vazeb na zemi pobytu?“

K předběžným otázkám

- 31 Úvodem je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že předkládající soud ve věci C-503/19 uvedl ve své první, třetí a čtvrté otázce článek 17 směrnice 2003/109, je třeba upřesnit, že tento článek, který je součástí kapitoly III této směrnice, nadepsané „Pobyt v ostatních členských státech“, se týká situace státního příslušníka třetí země, který získal právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v prvním členském státě a který chce pobývat v druhém členském státě.
- 32 Uvedený článek je tudíž irelevantní v takové situaci, jako jsou situace ve věcech v původních řízeních, v rámci nichž se jedná o zamítnutí členského státu přiznat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státnímu příslušníkovi třetí země, který bezprostředně před podáním žádosti pobýval na jeho vlastním území oprávněně a nepřetržitě po dobu pěti let.
- 33 S ohledem na toto upřesnění je třeba mít za to, že podstatou otázek předkládajících soudů, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/109 musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, jak je vykládána některými soudy tohoto státu, která stanoví, že státnímu příslušníkovi třetí země může být zamítnuto přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v tomto členském státě ze samotného důvodu, že má záznam v rejstříku trestů, aniž se konkrétně zkoumá jeho situace s ohledem zejména na povahu protiprávní činnosti, které se dopustil tento státní příslušník, nebezpečí, které tento příslušník případně představuje pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, délku jeho pobytu na území uvedeného členského státu a existenci vazeb na tento členský stát.
- 34 V tomto ohledu je nutné především připomenout, že čl. 6 odst. 1 první pododstavec směrnice 2003/109 stanoví možnost, a nikoli povinnost členských států zamítnout přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.
- 35 Podle ustálené judikatury přitom musí být ustanovení směrnice provedena s nezpochybnitelným závazným účinkem, s požadovanou specifičností, přesností a jasností, aby bylo vyhověno požadavku právní jistoty (rozsudek ze dne 11. září 2014, Komise v. Portugalsko, C-277/13, EU:C:2014:2208, bod 43 a citovaná judikatura).
- 36 Z toho vyplývá, že členský stát musí pro účely správného provedení čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 2003/109 ve svém vnitrostátním právu stanovit možnost zamítnout přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státnímu příslušníkovi třetí země z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti se specifičností, přesností a jasností, které jsou nezbytné pro splnění požadavku právní jistoty.
- 37 Je tudíž věcí předkládajících soudů, které jsou výlučně příslušné k výkladu vnitrostátního práva v rámci řízení podle článku 267 (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. června 2015, Gauweiler a další, C-62/14, EU:C:2015:400, bod 28, jakož i ze dne 21. listopadu 2018, De Diego Porras, C-619/17, EU:C:2018:936, bod 80), ověřit zda španělské právo obsahuje ustanovení, které vykazuje charakteristiky uvedené v předcházejícím bodě tohoto rozsudku.
- 38 Pokud jde o otázku, zda takové ustanovení může stanovit, že samotná existence záznamu v rejstříku trestů dotyčné osoby postačuje k tomu, aby jí z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, ze samotného znění čl. 6 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2003/109 vyplývá, že takové zamítnutí vyžaduje zohlednění a poměření několika faktorů, a sice na jedné straně závažnost nebo povahu trestného činu, kterého se dopustila dotčená osoba, nebezpečí, které představuje pro veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, a na druhé straně délku jejího pobytu v hostitelském členském státě, jakož i její případné vazby s tímto členským státem.

- 39 Zohlednění všech těchto faktorů vyžaduje posouzení každého jednotlivého případu, což vylučuje, aby bylo dotyčné osobě odepřeno přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta pouze z toho důvodu, že má záznam v rejstříku trestů bez ohledu na jeho povahu.
- 40 Takový výklad čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/109 je potvrzen ustálenou judikaturou Soudního dvora, podle které opatření odůvodněná pomocí důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti lze přijmout pouze tehdy, když se po konkrétním posouzení každého jednotlivého případu příslušnými vnitrostátními orgány ukáže, že osobní chování dotyčné osoby představuje v současné době skutečné a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti [rozsudek ze dne 2. května 2018, K. a H. F. (Právo pobytu a obvinění z válečných zločinů), C-331/16 a C-366/16, EU:C:2018:296, bod 52 a citovaná judikatura].
- 41 Pokud jde o čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/109, jehož znění je velmi podobné znění čl. 6 odst. 1 druhého pododstavce této směrnice, bylo rozhodnuto, že rozhodnutí o vyhoštění nemůže být přijato vůči státnímu příslušníkovi třetího státu, který je dlouhodobě pobývajícím rezidentem, pouze z důvodu, že byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání déle než jeden rok (rozsudek ze dne 7. prosince 2017, López Pastuzano, C 636/16, EU:C:2017:949, bod 28).
- 42 Z toho vyplývá, že příslušné orgány členského státu nemohou mít automaticky za to, že státnímu příslušníkovi třetí země musí být odepřeno přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodů veřejného pořádku v souladu s čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/109 jen z toho důvodu, že byl jakkoli odsouzen v trestním řízení [obdobně viz rozsudek ze dne 12. prosince 2019, G. S. a V. G. (Ohrožení veřejného pořádku), C-381/18 a C-382/18, EU:C:2019:1072, bod 65].
- 43 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položené předběžné otázky odpovědět tak, že čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/109 musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, jak je vykládána částí soudů tohoto členského státu, která stanoví, že státnímu příslušníkovi třetí země může být zamítnuto přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v tomto členském státě ze samotného důvodu, že má záznam v rejstříku trestů, aniž se konkrétně zkoumá jeho situace z hlediska zejména povahy protiprávního jednání, jehož se tento státní příslušník dopustil, nebezpečnosti, kterou tento příslušník případně představuje pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, délky jeho pobytu na území uvedeného členského státu a existence vazeb na tento členský stát.

K nákladům řízení

- 44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 6 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, jak je vykládána částí soudů tohoto státu, která stanoví, že státnímu příslušníkovi třetí země může být zamítnuto přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v tomto členském státě ze samotného důvodu, že má záznam v rejstříku trestů, aniž se konkrétně zkoumá jeho situace z hlediska zejména povahy protiprávního jednání, jehož se tento státní příslušník dopustil, nebezpečí, které tento příslušník případně představuje pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, délky jeho pobytu na území uvedeného členského státu a existence vazeb na tento členský stát.

Podpisy.